

پرستش خالق

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷؛ متی باب ۲۴ آیه ۱۴؛ غلاطیان باب ۳ آیه ۲۲؛ لوقا باب ۲۳ آیات ۳۲ تا ۴۳؛ پیدایش باب ۲۲ آیه ۱۲؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۸ تا ۱۲.

آیه حفظی: «و فرشته‌ای دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز می‌کند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و قبیله و زبان و قوم بشارت دهد» (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶).

ما به عنوان مسیحیان ادونتیست روز هفتم، مفهوم کتاب مقدسی «حقیقت حاضر» (دوم پطرس باب ۱ آیه ۱۲) را باور داریم. در واقع این ایده است که خدا در زمان نیاز حقیقت را برای بشر آشکار می‌سازد که در طول قرن‌ها، توسط خداوند نور بیشتری می‌یابد. اولین وعده انجیل در پیدایش باب ۳ آیه ۱۵ بر جفت سقوط کرده‌ای نمایان شد که امید بود از ذریت زن بیاید. وعده به ابراهیم که «نسل او یک قوم بزرگ و قوی خواهد شد و به وسیله او همه امت‌ها برکت خواهند یافت» (پیدایش باب ۱۸ آیه ۱۸)، مکاشفه‌ای کامل‌تر از وعده انجیل است. آمدن عیسی، کسی که اعلام نمود «پسر انسان نیامده است تا مخدوم شود بلکه تا به دیگران خدمت کند و جان خود را در راه بسیاری فدا سازد» (مرقس باب ۱۰ آیه ۴۵) مطمئناً مکاشفه‌ای بزرگ‌تر از حقیقت انجیل است.

امروزه ما باور داریم که پیام سه فرشته در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ تا ۱۲، «حقیقت حاضر» برای کسانی است که در روزهای پایانی قبل از بازگشت مسیح زندگی می‌کنند، و همچنین تحقق تمام امیدهای ما مسیحیان می‌باشد.

این هفته بطور ویژه بر پیام فرشته اول تمرکز خواهیم نمود، زیرا شامل حقایق حیاتی برای کسانی که بدنبال وفادار ماندن در میان خطرات پایان جهان هستند، می‌باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۶ مه آماده شوید.

جهانشمولی انجیل

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶، متی باب ۲۴ آیه ۱۴ و باب ۲۸ آیه ۱۹ را بخوانید. موضوع مشابه در این آیات چیست؟ چگونه این آیات با هم به ما در درک میزان اهمیت بشارت و شهادت دادن در هدفمان به عنوان کلیسا کمک می کنند؟

در یک مفهوم، می توان گفت که پیام فرشته اول مأموریت بزرگ (متی باب ۲۸ آیه ۱۹) است که اکنون در زمینه روزهای پایانی داده شده است. این در واقع «حقیقت حاضر» می باشد.

توجه کنید که هر سه آیه بر بشارت دادن به همه جهان، «همه ملت ها» و «هر ملت، قبیله، زبان و قوم» تأکید دارند. به عبارت دیگر، حوزه این پیام، جهانی می باشد. همه افراد باید آن را بشنوند.

غلاطیان باب ۳ آیه ۲۲ را بخوانید. این آیه چه چیزی می گوید که به ما در درک اینکه چرا تمام جهان باید انجیل را بشنوند، کمک می کند؟

جهانشمولی گناه، جهانشمولی مأموریت و فراخوان ما را توضیح می دهد. «هر ملت، قبیله، زبان و قوم» اشتباه کرده اند، از شریعت خدا تخلف نموده اند و «تحت گناه محدود شده اند». سقوط آدم در عدن بر همه انسان ها تأثیر گذاشته است؛ هیچ ملت، قبیله یا قومی از آن مصون نبوده است. همه ما با عواقب بی درنگ گناه مواجه هستیم و در صورتی که علاجی فراهم نمی شد، همه ما با نتیجه نهایی یعنی مرگ ابدی روبرو بودیم. البته علاج فراهم شده است: زندگی، مرگ، رستخیز و خدمت قدس آسمانی عیسی که تنها چاره مشکل گناه است. همه باید امید بزرگ آنچه خدا در عیسی مسیح به ایشان وعده داده است را بشناسند. به این دلیل است که ادونتیست های روز هفتم بدنبال رساندن پیام عیسی به کسانی که هنوز آن را نشنیده اند، به سرتاسر جهان رفته اند.

چرا رساندن پیام انجیل به دیگران، برای کسانی که آن را انجام می دهند، از نظر روحانی بسیار مفید است؟ یعنی، چرا بشارت دادن به دیگران، یکی از بهترین روش های آماده شدن برای آمدن عیسی می باشد؟

دزد بر روی صلیب و «انجیل جاودان»

در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶، پیامی که باید به جهانیان رسانده شود، «انجیل جاودان» است. این پیامی از امید برای مردم جهانی است که به خودی خود هیچ امیدی ارائه نمی دهد.

لوقا باب ۲۳ آیات ۳۲ تا ۴۳ را بخوانید. این داستان چگونه امید بزرگ «انجیل جاودان» را برای همه گناهکاران نمایان می سازد؟

الن جی. وایت با نوشتن در مورد دزد، گفت که اگر چه او مجرمی سخت دل نبود، «بدنبال فرونشاندن عقیده» در مورد عیسی بود و در نتیجه «عمیق تر در گناه فرو رفته بود تا دستگیر، به عنوان مجرم مجازات و به مرگ بر روی صلیب محکوم شد.» — الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 749

با این وجود، چه اتفاقی برای او افتاد؟ همانطور که بر روی صلیب آویخته بود، سریعاً عیسی را شناخت و در نتیجه فریاد برآورد: «ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که به ملکوت خود آبی» (لوقا باب ۲۳ آیه ۴۲).

و عیسی چگونه پاسخ داد؟ آیا گفت: خوب دوست من، من می خواهم به تو کمک کنم، اما تو نباید با فرو رفتن هر چه بیشتر در گناه، اعتقادات خود را فرو می نشاندی؟ عیسی یکی از موعظه های قبلی خود را بیان کرد: «تا عدالت شما بر عدالت کاتبان و فریسیان افزون نشود، به ملکوت آسمان هرگز داخل نخواهید شد» (متی باب ۵ آیه ۲۰)؟ آیا عیسی به نوعی اشتباهات گذشته دزد را بیان نمود؟

خیر. در عوض عیسی با شخصیتی مقصر که چیزی در زمینه عدالت برای ارائه نداشت و قبلاً او را لعن می نمود، به این مجرم و دزد رو نمود (متی ۲۷ آیه ۴۴). عیسی با نگاه کردن به او به عنوان انسانی جدید، (در واقع) گفت: من اکنون به تو می گویم که به تو اطمینان می دهم که گناهت، جرمت و خطاهایت بخشیده شدند، و از این رو، «تو با من در بهشت خواهی بود» (لوقا باب ۲۳ آیه ۴۳).

این «انجیل جاودان»، اساس پیام فرشته اول است. بدون این حقیقت، هیچ چیز دیگری که در مورد شریعت تعلیم می دهیم، یعنی سبت یا وضعیت مردگان اهمیتی ندارد. این تعلیمات بدون «انجیل جاودان» در مرکزشان چه سودی دارند؟

شما از این روایت چه امیدی برای خود می توانید دریافت کنید؟

از خدا بترسید و او را جلال دهید

پیام فرشته اول پس از صحبت کردن درباره انتشار «انجیل جاودان» به تمام جهان، سپس آن را گسترش می دهد. ما همانطور که «انجیل جاودان» را انتشار می دهیم، باید حقایقی را که بخشی از این پیام انجیل برای این زمان هستند را نیز در آن بگنجانیم. به عبارت دیگر، «حقیقت حاضر» برای روزهای پایانی همچنین شامل مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷ می شود.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷ را بخوانید. ترسیدن از خدا و جلال دادن به او به چه معناست؟ ما چگونه باید این کار را انجام دهیم؟ این مفاهیم چگونه با انجیل متناسب می شوند؟

ترسیدن از خدا و جلال دادن به او مفاهیمی نا مربوط به هم نیستند. اگر ما واقعاً در مفهوم وابسته به کتاب مقدس از خدا بترسیم، او را جلال خواهیم داد. هر کدام باید مستقیماً به ختم شود.

آیات زیر را بخوانید. آنها چگونه به ما در درک معنای «ترسیدن از خدا» و نحوه ارتباطش با جلال دادن به او کمک می کنند؟ پیدایش باب ۲۲ آیه ۱۲، خروج باب ۲۰ آیه ۲۰، ایوب باب ۱ آیه ۹، جامعه باب ۱۲ آیه ۱۳، متی باب ۵ آیه ۱۶.

در آیات بالا، ایده ترسیدن از خدا با اطاعت کردن از او مرتبط بود و هنگامی که ما از خدا اطاعت کنیم، وقتی کاری که درست است را انجام دهیم، او را جلال داده ایم. اگر چه اغلب گفته می شود که ترسیدن از خدا باید در هیبت او و در احترام به او باشد، اما باید از آن عمیق تر باشد. به ما گفته شده است از خدا بترسیم. ما سقوط کرده ایم. ما گناهکاریم. ما موجوداتی سزاوار مرگ می باشیم. چه کسی در زمان هایی با وحشت از درک شرارت اعمالشان و آنچه در دستان خدایی عادل و صالح برای آن اعمال سزاوارش هستند، روبرو نشده است؟ این ترس از خدا می باشد. و این ترسی است که ابتدا ما را برای بخشش به صلیب و دوم به مطالبه قدرت خدا برای پاک شدن از آن شرارت هدایت می کند، که اگر برای صلیب نبود، باعث میشد روح خود را از دست بدهیم (متی باب ۱۰ آیه ۲۸).

تجربه شما از ترسیدن از خدا چه بوده است؟ چگونه میزان مناسبی از این ترس می تواند از نظر روحانی برای ما خوب باشد و به ما برای جدی تر گرفتن ایمانمان و آنچه خدا از ما می خواهد، کمک می کند؟

ساعت داوری او فرا رسیده است

در پیام فرشته اول، ایده ترسیدن از خدا و جلال دادن به او به داوری ارتباط داده شده است (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷). اگر کتاب مقدس درباره آموزه ای شفاف باشد، واضح است که خدا خدای عدالت و داوری است. روزی در نهایت داوری و عدالتی که در این جهان وجود ندارد، واقعاً خواهد آمد.

پس جای تعجب نیست که مردم باید از خدا بترسند.

و به این دلیل است که «انجیل جاودان» همچنین شامل واقعیت داوری نیز می شود. رابطه میان این دو عنصر چیست؟ اگر انجیل به معنی «خبر خوش» است، به این معناست که اگر چه ما همه گناهکاریم و شریعت خدا را شکسته ایم، وقتی روز داوری بیاید، ما نیز مانند دزد بر روی صلیب، با مجازات و جریمه ای که بدلیل گناه و تخطی از احکام سزاورش هستیم، روبرو نخواهیم شد.

آیات زیر را بخوانید و از خود پرسید، من تا چه حد بخوبی در شایستگی های خود خواهم ایستاد؟ متی باب ۱۲ آیه ۳۶، جامعه باب ۱۲ آیه ۱۴، رومیان باب ۲ آیه ۶، اول قرنتیان باب ۴ آیه ۵.

خدایی که تعداد موهای سر ما را می داند، این جهان را داوری خواهد کرد. اما این دقیقاً به همین دلیل است که «انجیل جاودان» چنین خبر خوبی می باشد. داوری می آید، اما «هیچ محکومیتی» برای پیروان وفادار عیسی که در نام خداوند عیسی، کسانی که شسته، تقدیس و عادل شده اند وجود ندارد (اول قرنتیان باب ۶ آیه ۱۱ را ببینید)، زیرا عیسی مسیح عدالت آنهاست و عدالت او چیزی است که به آنها در آن داوری کمک می کند.

«انسان می تواند خود با این اتهامات روبرو شود. او در جامه گناه آلود خود و معترف به گناه، در برابر خدا قرار می گیرد. اما عیسی وکیل ما، دادخواستی مؤثر از طرف کسانی که با توبه و ایمان روح خود را تسلیم او نموده اند، ارائه می دهد. او برای انگیزه ایشان دادخواست می دهد و مدعیان آنها را با برهان قدرتمند جلجتا مغلوب می سازد. اطاعت کامل او از شریعت خدا حتی تا سر حد مرگ بر روی صلیب، تمام قدرت آسمان و زمین را به او داده است و او از پدرش رحمت و مصالحه برای بشر خطا کار می طلبد.» — الن

جی. وایت، *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 471

واقعیت داوری چه چیزی درباره نیاز مطلق ما به بخشش تعلیم می دهد؟ چگونه می توانید بیاموزید که آن نوع رحمت و بخششی که خدا از طریق عیسی به ما ارائه می دهد را به دیگرانی که اشتباه کرده اند، بدهید؟

۲۴ مه

پنجشنبه

کسی را پرستش کنید که آسمان‌ها و زمین را خلق نمود

بار دیگر مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ را بخوانید. عناصر خاص موجود در پیام فرشته اول چه هستند و چگونه به یکدیگر مرتبط می شوند؟

همراه با انجیل، فراخوان شهادت دادن به جهان و ترس از خدا و جلال بخشیدن به او، فراخوانده شدن به عبادت خدا به عنوان خالق می آید. و هیچ تعجبی ندارد. تمام این جنبه های دیگر این «حقیقت حاضر» — انجیل جاودان، فراخوانده شدن به شهادت دادن از داوری — به دور از خدا به عنوان خالق ما چه معنایی دارند؟ این حقایق و دیگر حقایق از حقیقت بنیادین خداوند به عنوان کسی که همه چیز را آفریده است، می آیند. ما با پرستش خداوند به عنوان خالق به اصول باز می گردیم. ما به اساس مفهوم انسان بودن و زنده بودن و متفاوت از سایر مخلوقات زمینی بودن و بوجود آمده در تصویر خدا بر می گردیم. ما با پرستش خداوند به عنوان خالق، وابستگی خود به او برای وجودمان و امیدمان به آینده را تصدیق می کنیم. به این دلیل است که نگه داشتن روز هفتم سبت بسیار مهم می باشد. این یک اذعان خاص است که خدا تنها خالق ماست و ما فقط او را پرستش می کنیم. یعنی، همراه با انجیل، همراه با داوری، فراخوانده شدن به پرستش خداوند به عنوان خالق در اینجا برجسته شده است.

مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۸ تا ۱۱ را بخوانید. این آیات چه چیزی می گویند که می تواند به ما در درک اهمیت پرستش خداوند به عنوان خالق کمک کند؟

همچنان که وقایع پایانی آشکار می شوند فشار و تحمیل برای عبادت وحش و تصویر او بجای خالق سرتاسر جهان را خواهد گرفت. اگر ما هشدار مهیب در مورد سرنوشت کسانی

که وحش و تصویر او را پرستش می کنند، در نظر بگیریم، می توانیم تأکید بر پرستش خدا به عنوان خالق و تنها کسی که ارزش پرستش را دارد، بهتر درک کنیم. این حقیقت در بحران نهایی از همیشه حیاتی تر خواهد شد.

زمانی به فکر کردن به شگفتی های باور نکردنی جهان خلق شده اختصاص دهید. آنها چه چیزی می توانند درباره کسی که تمام آن را خلق نمود و اینکه چرا تنها او شایسته پرستش است، به ما بیاموزند؟

مه ۲۵

جمعه

تفکری فراتر: دانش آموزان کتاب مقدس برای مدت طولانی ارتباط میان فراخوانده شدن در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۷ با «پرستش او که آسمان و زمین دریا و چشمه های آب را خلق نمود» و فرمان چهارم در خروج باب ۲۰ آیه ۱۱ را یافته اند، وقتی که سبت به این واقعیت اشاره دارد که «در شش روز خداوند آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت». با وجود ارتباط نزدیک زبانی، تغییری وجود دارد که در آن آیه مکاشفه یوحنا به خداوند به عنوان کسی که «چشمه های آب» را بوجود آورد، اشاره دارد.

جان بالدوین، نویسنده، (John Baldwin) چنین استدلال می کند: «به فرض اینکه الوهیت عمداً در قفای عبارت 'چشمه های آب' نهفته است، چرا عیسی از پیام آورنده خواست که شباهت موارد اشاره شده در خروج باب ۲۰ آیه ۱۱ را بشکند؟ چرا فرشته به 'چشمه های آب' و نه انواع دیگر خلقت از جمله درختان، پرندگان، ماهی ها یا کوهستان ها اشاره می کند؟

«شاید اشاره به 'چشمه های آب' در زمینه اعلام الهی رسیدن یک زمان داوری الهی منحصر به فرد برای معطوف ساختن توجه خوانندگان به دوره پیشین داوری الهی باشد... شاید خدا در نظر دارد که اشاره ممکن به سیل با کلمات 'چشمه های آب'، تأکیدی باشد بر این حقیقت که او در واقع خدای داوری و همچنین خدای وفاداری و رحمت ابدی (هر دو شواهدی در روایت سیل پیدایش بودند)، می باشد. در این صورت، دلالت های شخصی و روحانی بر طوفان بر آمده از عبارت 'چشمه های آب' شاید برای تشویق خواننده به جدی گرفتن رسیدن خطیر روند جدید پایان جهان از داوری الهی فردی که اکنون توسط پیام رسان اول در باب ۱۴ مکاشفه یوحنا اعلام شد.»

— John Baldwin, ed., *Creation, Catastrophe and Calvary: Why a Global Flood Is Vital to the Doctrine of Atonement* (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 2000), p. 27

چرا من برای پناهندگان زندگی می‌کنم

توسط تری سائلی

چندین دانش‌آموز در پایان سومین سال تدریس انگلیسی من در کمپ ۵۰۰۰۰ نفری پناهندگان در تایلند آماده برای تعمیم گرفتن شدند. اما شبان ادونتیست روز هفتم به من گفت که دانش‌آموزان مردد بودند. آن‌ها می‌ترسیدند که مسیحی شوند و مبلغان پیش از اینکه آن‌ها مسیحیت را به اندازه کافی برای داشتن زندگی مسیحی واقعی درک کنند، آنجا را ترک کنند. زمانی که شبان این موضوع را با من در میان گذاشت، نمی‌دانستم چه کاری انجام بدهم. من تصمیم داشتم پس از اتمام سه سال خدمت به عنوان دانش‌آموز مبلغ به خانه در ایالت نبراسکا آمریکا برگردم. مادرم منتظر بود مرا ببیند. اما هدف اصلی من نجات انسان‌ها بود. پس شروع به دعا کردن نمودم، «خداوندا من باید چکار کنم؟»

سپس در حین دعای صبحگاهی، چنین چیزی را خواندم: «هدف خدا در اولویت قرار داشتن در برنامه‌ها و عواطف ما می‌باشد» (Counsels on Stewardship, p. 220)

من فکر کردم، «این متن درست اشاره به من دارد.» من می‌خواستم کالج را به پایان برسانم، حرفه‌ای داشته باشم و تشکیل خانواده بدهم. اما مانند این بود که خدا می‌گفت، «تری، این راهنمایی است که منتظرش بودی. خدا باید در برنامه‌ها و عواطف در اولویت باشد.»

من تصمیم گرفتم که اولین مسئولیتم در قبال خانواده‌ام است. اما خانواده من خدا را می‌شناختند. بنابراین، تصمیم گرفتم با مادرم تماس بگیرم و از او مشورت بخواهم.

۳۵ کیلومتر برای یافتن نزدیک‌ترین اداره پست دارای تلفن عمومی رفتم. تماس را به گونه‌ای گرفتم که مادرم هزینه‌اش را پرداخت کند، زیرا هیچ پولی نداشتم. می‌دانستم گران بود.

از مادرم پرسیدم، «درباره اینکه یک سال بیشتر یا برای همیشه اینجا بمانم چه نظری داری؟»

پاسخش سریع بود. او گفت، «تری، من هرگز به تو نخواهم گفت به خانه برگرد. اگر به تو بگویم برگردی و حتی یک نفر شانس شنیدن انجیل را از دست بدهد، تا ابدیت پشیمان خواهم بود. اما اگر می‌گویی که می‌توانی حتی به یک نفر کمک کنی که خدا را بشناسد و در ملکوت باشد، ارزشش را خواهد داشت حتی اگر من هرگز نتوانم دیگر تو را ببینم.» همانطور که در اداره پست نشسته بودم، اشک از چشمانم جاری شد. خدا را برای داشتن مادری که پر از محبت بود، شکر کردم. مادرم می‌خواست مرا ببیند، اما پیش از آن در قلبش فداکاری کرده بود. نجات انسان‌ها چنان برایش مهم بود که حاضر بود پدرش را هرگز دیگر نبیند.

تری سیلی مدیر خدمات ادونتیست پناهندگان و مهاجرین بخش آمریکای شمالی است که با هدایای سبت سیزدهم سال ۲۰۱۱ ایجاد شد. تحت رهبری او، بیش از ۱۴۰ کلیسای جدید متشکل از پناهندگان در سرتاسر آمریکای شمالی تأسیس شده است.